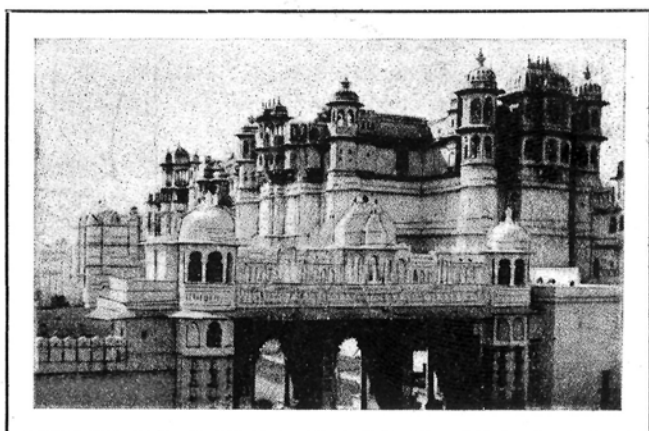

KAPCSOLATAINK INDIÁVAL

IRTA: **ZAJTI FERENC**

A szerző huszonkét eredeti felvételével

AZ UDAIPUR-I FEJEDELMI PALOTA.

BUDAPEST, 1929

A MAGYAR NEMZETI SZÖVETSÉG KIADÁSA

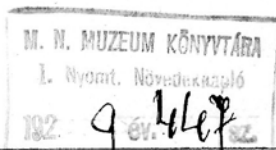
A KÉPEK UTÁNNYOMÁSÁNAK JOGÁT
A SZERZŐ FENNTARTJA.

56665

874

23860. — Révai Irodalmi Intézet Nyomdája, Budapest.

Kapcsolataink Indiával

A keletről nyugatra szakadt magyar nép zászljára többek közt a nyugat felé orientálódást írták rá annak idején. Nyugat viszont, amikor „széppel” akar telítődni, a gazdag lelkvilágú kelet kincsesházába, Indiába zarándokol. Nyugattal mi is elzarándokolunk hát messze Keletre, azonban a csupán szemlélődni akaró „Nyugat” óhajánál sokkal magasabb igénnyel. India skytha-hun fajú, jelentős népeleme testvéri kapcsolatban van a magyar népnek skytha-hun fajta népelemével. Közös, jelentős történelmi múlt szálai fűzik szorosan egybe. Ennek a kapcsolatnak a felelevenítése volt közel húszesztendő tanulmányozásom tárgya és viszont úgy az indiai, mint a magyar köztudatba való átvitele — indiai tanulmányutam célja. Hogy ez mily mértékben sikerült, arról akarok jelen előadásom keretében bizonyosságot tenni.

A finn-ugor népekkel való szoros kapcsolataink megállapításával a tudomány Génusza csak egyik szárnyát bontotta ki. Az indiai ugarsággal, az *indiai skytha-hun* fajú népekkel való testvéri közösségünk kölcsönös elismerése és hangsúlyozása révén immár bontakozik a másik szárny is, hogy látszólagos mozdulatlanságból Turán végtelen síkjai fölé emelje a szent Hungáriát!

Az indiai saját irodalom és az angol szakirodalom határozottsággal állapítják meg a *turáni skytha-hun fajta* népnek Indiában több mint 3000 esztendőn át még az árják betelepülése előtt kezdődő — egészen a mai időkig lenyúló folytatólagos szereplését. A szakirodalom szerint ezek a turáni hinduk (a hindu itt vallást jelent) India nagyszerű templomtervezői és építői. India kultúráját, történelmét és művészeti alkotásait nem lehet eme népektől függetlenül tárgyalni, mivelhogy nem csupán egy idegen kultúrába való bekapcsolódásukról és abban történt esetleges felszívódásról van szó, ellenkezőleg, a turáni

skytha-hun népek irányító, vezető szerepet vittek Indiában mindig.

Ezzel a kultúrával, ezzel a történelmi multtal akarom szorosán kapcsolni a magyar öntudatot, ahogy azt dr. József Ferenc királyi herceg őfensége, az indiai Modi professzornak, a magyarok igaz, nagy barátjának, magyar nyelven megjelent egyik munkája bevezető soraiban oly találóan kifejezi: „*Aktív turanizmusra van szükségünk, olyan erős turanizmusra, amely átmenjen a magyar ember öntudatába és az eljövendő idők egyik alapvető ereje legyen.* Nekünk, magyaroknak azonban nincsen pogány turanizmusra szükségünk, tehát a pogány turanizmust kereszténnyé kell átalakítani. A renaissanceban az olaszok, elődeiket és elődeknek művészetét, vagyis a görög és római klasszicizmust támasztották fel és alakították át olasz renaissance-á. Ez az erős mozgalom átfonta az egész világot. Így kell, hogy velünk is legyen: Merítsünk a klasszikus, régi turanizmusból, tegyük ezt gyökeresen magyarra és így meg fogjuk alkotni az összes magyar erők renaissance-át.”

Kiindulási alapom krónikáink ama határozott állítása, mely a magyar fajtát skytha-hun fajú népnek tudja és valja. A kapcsolat komollyá tétele céljából Indiában is kellett komoly támpontot keresnem egy oly népben, melyet a történelem is annak ismer és ma ők maguk is hún fajú népeknek vallják magukat. Modi professzor és más szaktudósok segítségével és az idevonatkozó jelentős irodalom révén ezt a népet a mervári „Mer” népben állapítottam meg. Az angol katonai hatóságok igen szíves támogatásával végzett helyszíni tanulmányozásom alapján megállapíthattam a magyar fajtának a szóban forgó néppel sokban egyező fajiságát. Mervarának az a területe, ahol ez a fajta nép lakik, az indiai irodalomban „*Magra*”, „*Magara*” néven ismeretes. A nép önmagát hun leszármazottnak tartja és úgy egymás között, mint kifelé a „*Magra*”, „*Magara*” népet használják. Nyelvük a rokonfajú „*gujár*” nép nyelvéből, a „*márváriból*” és a helyi úgynevezett „*bhil*” őslakók nyelvanyagából tevődött össze, megőrizve bizonyos saját, ősi szó-készletet, amely a magyar ősi szókészlettel, jellegzetes táj-szavainkkal egyező. De egyező még a mondatszerkezet, ahol is a legtipikusabb megfelelést találjuk.

Bemutatok egy-két szót a magara nyelvből: vár (vár), buda (öreg), kutaka (kiesi, halasvidéki tájszó), odu (odu), vár torna (vár tornác), vadony (vadon), pata (pata), gyalok (gyalog), uongy (ügy), baatur (bátor), mer (meredek), mi

(mi), eti (itt), csálé (csalé, előre), kupa (kupa), admi (ember), gyalok buda admi (megyek öreg ember), oz (ez), oz buda vara (ez öreg vár),

mi magaraka vagunkh }
mi magaraka vaganu han } (mi magyarok vagyunk).

Vaganun jelentése: létezőnek lenni — egyenlő a magyar vagyok, stb. igével. *Han* viszont egyenlő a hindu gudsarati segéd-ige alakkal. *Vaganunhan* a gyors kiejtésben *vagunkh*-nak hangzik. A magara nyelv dacára annak, hogy egészen az indo-aria nyelvcsaládhoz sorozható, mégis a nyelv igazi lényegében, a mondatszerkezetben, a gondolat kifejezés módjában rendkívül nagy egyezést mutat a magyar nyelvvel.

Eltételezve a birtokos viszonyoknak teljesen azonos kifejezés-módjától, jellegzetes azonos szerkezet pl. ez a kifejezés: „*Az ország lakosaiból ember*”, vagy a közölkünk-i” kifejezés.

Vezető embereik, de különösen a *bhim-i* iskolaigazgató és a másod-tanító az általam rendelkezésre bocsátott könyvekből azonnal hozzáláttak a magyar nyelv tanulásához, a két nyelv együttes ismeretével gondolván anyagot szolgáltatni egy magyar szakemberek által szerkesztendő „magari”-szótár és nyelvtan számára. Ez annál könnyebben lesz lehetséges, mivel az angol nyelv tanulása náluk elemi iskolai tantárgy. Ez a nép India egyik legderékabb és legjellemesebb népe. Ezt írja ugyanis róluk az angol szakirodalom. Egy öreg, 72 éves regősük, aki főtt a hegyek között — ahogy ő maga mondja — egy „oduban” lakik, remegő kézzel, de tisztán olvasható írással írta le a magyarral egyező „magari” szokat. Ősi magyar nyelven regét énekelt az udaipuri királyi házról. Az iskola növendékei késő esti órákig körém ülve, hallgatták tanítóikkal kis apró mondatcsoportokban folytatott magyar — beszélgetésünket. Az igazgató, a tanító és növendékek egytől-egyig Magyarországra akarnak jönni, megtanulni, megismerni a magyar történelmet, a magyar nyelvet és a magyar jellemet. A mervári magari nép ősi hagyománya volt, hogy a fejedelmek régen fehér emberek voltak. Ezért nem túrték, hogy a rajputok vagy más fejedelmek uralkodjanak rajtuk. A nagy rajputána kellős közepén teljesen független országot alkottak, mindaddig, míg 100 év előtt a fehérfajú angoloknak meg nem hódoltak. Az angol hadsereg java katonanyagát ma ők alkotják.

Az indiai és az angol irodalom a mervári magari népet nem tekinti külön törzsnek, csupán az úgynevezett gujár-hun nép legjelentősebb ágának. A gujár szó „gulyást”, pásztor-

népet jelent s számuk 11 millió. A gujaratvidéki, ugyanúgy a kathiavári fejedelmek jórésze gujar-hun. A porbandár-i fejedelem a magari ágból való.

A *barodai*, *kótai* és *bundi-i* fejedelmek és népeik szintén gujarok. Ennek a népnek a magyarral való legjellegzetesebb faji egyezését *Ahmedabád* főváros körül, Kótában és az *Ahmedabádtól* 90 km-re, az *Abuhegy* lábánál fekvő ősi települési falvakban, így különösen *Dsongrában* találtam.

Dsongrából odalátni az *Abu-*, azaz *Ar-buda-hegyre*, az indiai istenek Olimpuszára. Az itt épült templomokat és fellegvárat 1000 évvel ezelőtt gujar-hun fejedelmek és tervező művészek építették. Az egyik márványtemplom, amelyben 52 kupola és 200 különféle faragású márványoszlop van, annakidején 375.000.000 pengőbe került.

A mervári úgynevezett „*Mer*”, illetve „*Magari*” nép egy másik ága az udaipuri fejedelmi ház és népe. Ez a fejedelmi család india legelső uralkodóháza. Az udvar felkérésére egy előadást is tartottam Udaipurban. Előadásom címe volt: „Az udaipuri fejedelmi ház rokoni kötelékei az ősi turáni, az indo skytha és hun fejedelmi házakkal!” Eljövetelemtől a fejedelem monogrammjával ellátott arany dobozzal ajándékozott meg. A doboz az indiai ötvösművészet remeke.

Úgy az udaipuri, valamint a többi fejedelmek és udvari embereik, akikkel módomban volt találkoznom, nagy érdeklődéssel viseltettek a magyar ügyek iránt. Ismerték politikai helyzetünket, kérdezősködtek a közeljövő eshetőségeiről; érdekelte őket a magyar kereskedelmi produktum, a mezőgazdaság nivója, állattenyésztésünk eredményei s terményeink minősége. Gyógyfürdőink berendezését és a klimatikus viszonyokat kérdegették még ki apróra.

Az udaipuri hatalmas fejedelem területén, szinte megközelíthetetlen hegyek között fekszik az úgynevezett *barolli-i templom-csoport* és az ott áthaladó *Csambal* folyó partján épült pompás bhainsrori vár és ősi város. Erről az ősi templomról azt mondják az írások, a márványfeliratok és a helyi hagyomány, hogy kb. 1000 évvel ezelőtt itt tartotta esküvőjét az udaipuri fejedelem *Allata* nevű fia, ahogy a feliratok mondják, *Harija-devi*-vel, a csodás szépségű hun leánnyal. A menyasszonyi ajándék a templom-csoport átellenében a *Csambal* folyó magas sziklapartjára épült *Bhainsror* város és az ot-tani vár volt.

A templom mellett még ma is láthatók az úgynevezett hun kastély nagykiterjedésű romjai. A helyi hagyomány szerint, amit a bhainsrori raja maga közölt velem, a kastélyt még Mihirakula fehér hun király, India Atillája építette. Nem messze van ez a hely Gvaliortól, ahol Mihirakula hun fejedelem városa terült el a Kr. u-i VI-ik század elején, ahol atyjának, Toramánának, a „nap- királynak” tiszteletére emelték a ma is látható „*Nap-templomot*”, amelynek márványba véssett dedikációját a lahorei múzeum őrzi.

Az udaipuri prince és az udaipuri régészeti múzeum igazgatója még maga sem látta a barolli-i templomokat. Le akartak mindenképpen beszélni a veszélyes útról. Hivatkoztam az eddig megtett 8000 kilométer útra. Végül a fejedelem engedett. A múzeumigazgatóval s szolgálkkal, majd a kótai fejedelem által rendelkezésre bocsátott 6 tevé, 2 csendőr és 8 katona kíséretében, három idegen országon keresztül haladva, — eljutottunk vissza az udaipuri fejedelem területére, hogy egy soha el nem felejthető igazi fejedelmi élményben legyen részünk, ugyanis éppen odaérkezésünk idején tartotta esküvőjét a bhainsrori raja egy Mervarából hozott fejedelmi származású leánnyal, ezer évvel ezelőtti ősi szokásokkal és feledhetetlen pompával.

Ezekkel a skytha-hun fajta népekkel való történelmi kapcsolatainkat — a történetírás tanúsága mellett — igazolja 1. az antropológia, 2. az etnográfia, 3. az egyenlő népművészeti elemek, 4. a közös szókészlet gazdagsága, 5. a nép tánc karaktere és 6. a magyarral azonos jellegű muzsikája.

A magyar fajtával közel rokon, India földműves népét alkotó jat-okra és a közel 100 milliót kitevő indiai ősi ugor és skytha fajú népek ismertetésére most nem térhetek ki. De meg kell emlékeznem a nagyszerű *parszi népről*, akik a Kr. u. VII. század óta, tehát 1200 éven át indiai települők s ma India pénzfejedelmek. A sajtó, a bank, a kereskedelem az ő kezükben összpontosul. Vallásuk a Zarathustraizmus. A hunok ősvallását reformálta Kr. e. 1000 körül Zarathustra. Ez a Zarathustraizmus. Ebből merített hajdan India, a görög filozófia (Pythagoras és mások) s a babilonai fogság idején az ótestamentum népe és Fechneren át a modern filozófia. Hatással volt az iszlám vallásra és a manicheizmusra. Ma a kereszténység után legértékesebb monotheista vallás. Az ősi turán egy része és a turániakkal egy testvér iráni nép (településük szerint irániak, de nem árják), — azután a médek és a perzsák, majd

Kaniska idején az indoskysthák egy része és ugyanúgy Mihi-rakula idején a fehér hunok népe, — nemkülönben az ősmagyarok skytha-hun fajú népeleme, akiket az indiai és iráni népekhez testvéri kötelék fűzött, a Zarathustraizmust, illetve ennek bizonyos árnyalatát vallotta hitének.

A *parszi nép* (a parszi itt épp úgy, mint az islam, vagy a hindu, vallást jelent csupán) 15—20 százaléka ősi turáni, illetve iráni eredetű. A perzsa származású zarathustriánusokkal az egy ugyanazon vallás révén kapcsolódtak egybe.

Modi professzor a parszok nagynevű tudósa, 4 évvel ezelőtt a Magyar Tudományos Akadémián tartott előadásai alkalmával kétségtelenül igazolta a turáni magyar fajta és az iráni parszok testvéri kapcsolatát. Ennek kimélyítése volt a célja az indiai Naosáriban és Bombayban tartott négy előadásomnak, amely előadások témáival a legnagyobb angol lapok igen bővegesen és a legnagyobb szimpátiával foglalkoztak, részletesen közölve a parszoknak egy Indiában létesítendő magyar kutatóintézet megalapozására irányuló megajánlását is. Az idevonatkozó jegyzőkönyvet Ludwig Jenő indiai konzulunk által hitelesíttettem.

A megajánlás szerint a *Bombayban létesítendő Magyar Keleti Kutató Intézet céljára, egyelőre 2—3 tudós részére, a parszok ingyen lakást biztosítanak, az ellátáshoz pedig gyűjtéssel járulnak hozzá, intézeteik ingyenes látogatását biztosítják, ugyanúgy a tudományos intézetek szabad könyvtárhasználatát. A maguk költségén szanszkrit és más szakból előadó professzorokat rendszeresítenek, alapját vetve meg ezzel a fokozatosan kiépítendő indiai bombayi Collegium Hungaricumnak. Magyar kormányunk hozzásegítésével ez az intézet az ügyszor méltó keretek között kezdené meg működését Indiában. Az angol kormány részéről is messzemenő támogatásban részesülnék. A magyar kultúrpolitikai körök talán már foglalkoztak is ezzel a kérdéssel. A megértő magyar intelligencia ebben a kérdésben örömmel venné tudomásul a mielőbbi megvalósítást.*

A parszi nép keresi a lehetőségét a régi rokoni kapcsolatok megerősítésének. Nagy a szimpátiájuk a magyarok iránt. A parszik dedikációval ellátva ezüst kegyessereket küldöttek általam Budapest múzeumának.

Medgyaszay István egyetemi tanár magyar pantheon tervét, ha már nem tudják a bombayi Malabári-hegyen felállítani, az építendő bombayi parszi múzeum homlokzatába óhajtkák

beépíttetni. Bombay parszi előkelőségei búcsúcsokrot hoztak hajómra, a parszi nép meleg barátságáról biztosítva a nekik oly igen szimpatikus magyar népet. Megbízta Zarathustra életének megírásával — az indiai iskolák részére és felkértek a Bombayban javaslatomra megépítendő parszi múzeum kultúrhistoriai vonatkozású tervének az elkészítésével. A vonatkozások felölelnék Turán és Irán párhuzamos történelmét, kulturális néprajzi és művészeti vonatkozásait, ahol a magyar anyag részére külön termék állának rendelkezésre.

Indiával kiépítendő művészeti kapcsolataink megteremtésére viszont jó alkalmul kínálkozik India egyik számottevőbb műgyűjtőjének és neves kritikusának megajánlása. Ugyanis még Calcuttában megállapodtam Ajit Ghosh műgyűjtő és kritikussal, hogy értékes és gazdag miniatűr festménygyűjteményét, kiegészítve India modern művészeti anyagával, ez év szeptember és októberében hozza el Budapestre kiállítani, amikor is 3—4 előadást tartana vetített képekkel India művészetének kialakulásáról. Egyidőben kiállításra kerülhetne a bombayi művészeti főiskola növendékeinek a tanítás és fejlődés menetét feltüntető rajz- és festménygyűjteménye. Egyidőben és pedig ezévi augusztus és szeptember hónapokban kiállításra kerül az Iparművészeti Múzeumban az általam Indiából magammal hozott néhány száz darabból álló etnográfiai anyag is és pedig vonatkozó szakkönyvek, fejedelmi és népi viseletek, művészeti és más vonatkozású dolgok rendszeres történeti és kultúrhistoriai háttérbe állítva.

*

Hogy mi haszon háramolhat mindebből Magyarországra?

A *bekapcsolódás India történelmébe és kultúrájába a magyar nép lelki megújulását jelenti. Öntudatot és bizalmat önt a jövő küzdelmeibe, amelyből Magyarországnak győzedelmes harcoként kell kikerülnie. Dr. Modi indiai parszi professzor itt időzése alkalmával, a megbeszélés ország térképét szemlélve, mondotta: „Magyarországnak nemesupán az a végcélja, hogy elvett területeit visszaszerezze, — ez a nemzet, Magyarország sokkal többre hivatott, nyújtani Európának azt a keleti kultúrát, amely az elsajátított nyugati kultúra mellett mint plusz mindig sajátja maradt a magyarnak. De éppen ezen plusz révén, amelyhez nagyszerűen simul a minden kritikát elbíró elsajátított nyugati kultúra, — van és lesz nagy hivatása kelet turáni népei között.“*

A negyedik nagy keleti konferencia, amelyen dr. Modi elnökölt, egyik főfeladatául tűzte ki a hun-kérdés alaposabb tanulmányozását Indiában. Ugyanis az így nyerendő új meg-látások és megítélések szemszögéből az indiai történetírás a régínél sokkal komolyabb alapokra lesz helyezhető.

Idehaza néhai Márki Sándor dr. egyetemi tanár hangoz-tatta sokszor, — és pedig a hun-magyar azonosság roppant fontosságú tényének hangsúlyozása érdekében, hogy: „*A hu-nokkal és hun-fajta népekkel foglalkozó irodalom középpont-ját itt Magyarországon kell kiépíteni.*”

A legkomolyabb indiai és angol szakirodalom megállapí-tása, hogy *India kultúrájának java értékeit, az ő kifejezéseik szerint a turáni skytha- és hun-fajta népek produkálták, év-czredes indiai térhódításaik és uralmuk idején.* A „barbár” szó az indiai irodalomban „nomádnépet” jelöl. Ebben az érte-lembe elfogadható ez a jelző. De amikor viszont a nyugat által „barbárnak” nevezett eme hun nép megpihenhetett kissé, a márványtemplomok olyan esodáit alkotta meg, amelynél ma-gasztosabb és fenségesebb csak a csillagos égbolt.

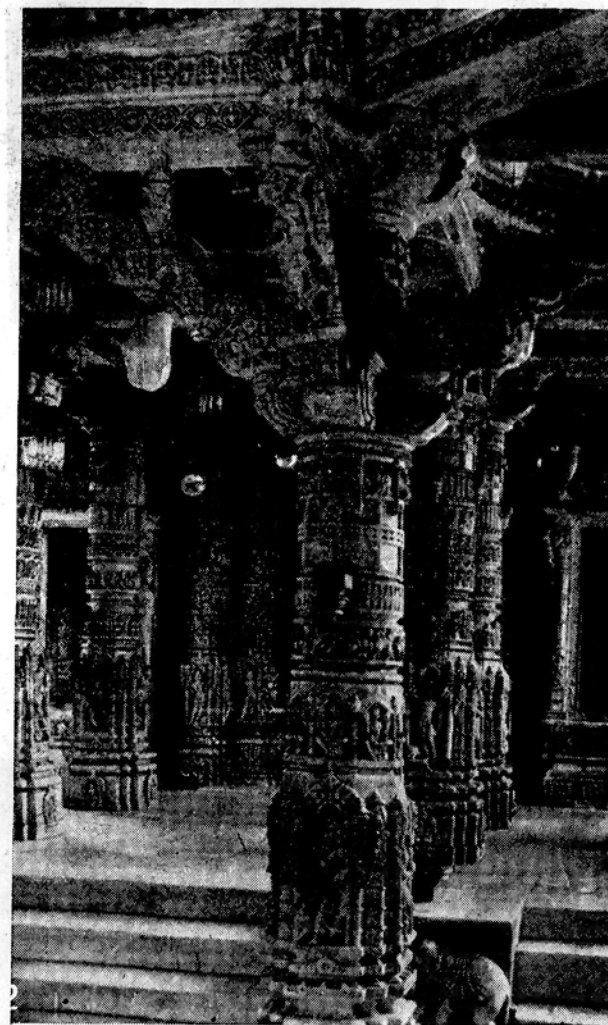
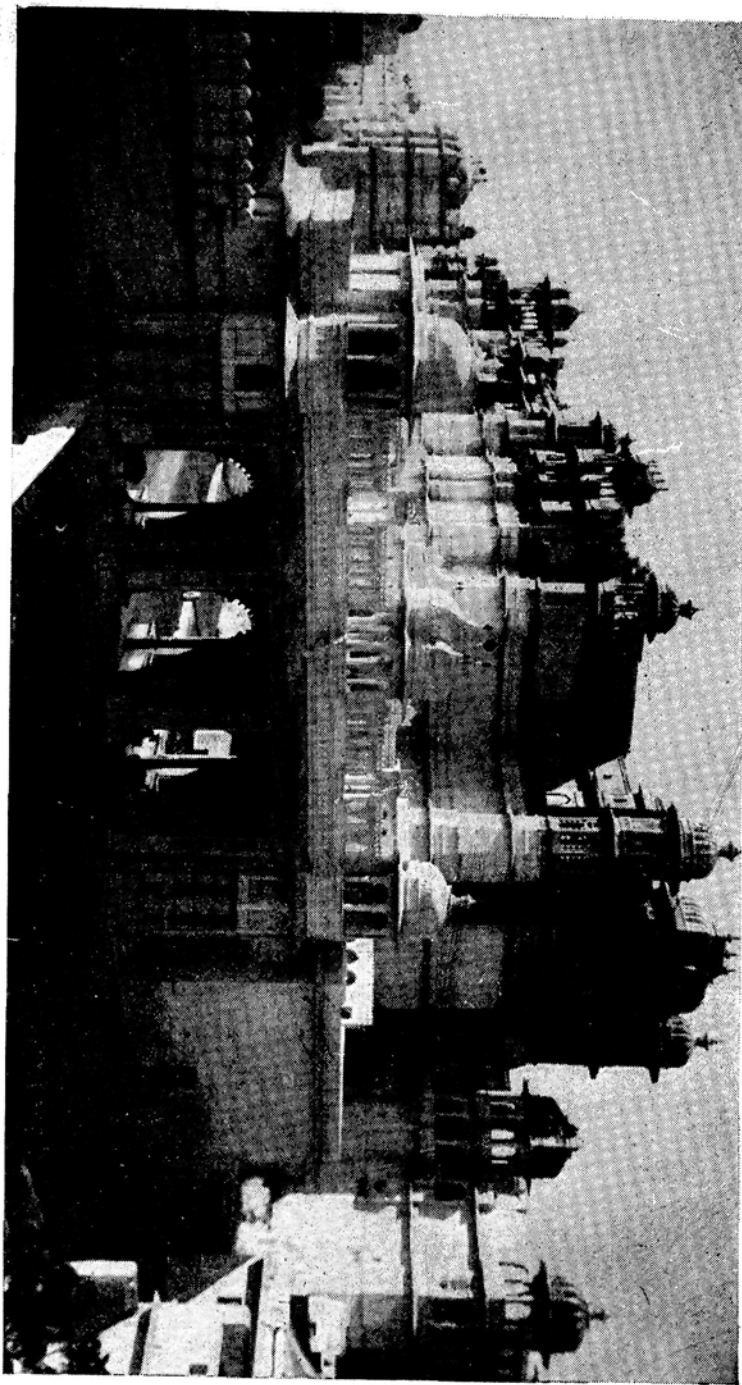
Ezzel a kultúrával és ezzel a néppel érdemes keresni a kapcsolatot. Még az se szükséges, hogy a skytha-hun népek-vel való azonosságunkat mesterségesen szőjük bele a magyar históriába. Anonymus krónikájában ez van írva: „*A magya-rok nagy-vitéz és a hadiküzdelmekben nagy-hatalmas nemzete eredetét a skytha nemzetből vette, melyet tulajdon maga nyelvén Dentmagyarnak neveznek.*” *Kézai* krónikájában azt ol-vassuk: „*Árpád vérsége a többi skythiai törzsek fölött kiváló méltósággal volt felruházva . . .*” *Márk* krónikájában viszont az van írva, hogy „*Atila fia bírta rá Ázsiában a skythákat, hogy újra térjenek vissza Pannóniába . . . A székelyek a hu-nok maradványai, kik a többi magyarok visszajöveteléig Er-délyben maradtak.*” Ennek az azonossági tudatnak a magyar köztudatba újból való bevitele a magyar irodalom és művészet nagy és szép feladatául kínálkozik. Viszont az indiai gazdag irodalom átültetésével közelebbi alkalom adódik, hogy a ma-gyar őstörténelem kiépítése komoly lépéseket tegyen a helyes irányban.

Az Indiában nagyon megbecsült *Kőrösi-Csoma Sándor* mondta: „*Keressetek, kutassatok, mert az egész világ egyet-len nemzete sem talál annyi kincset kultúrájának gyarapítá-sára, mint a magyar társadalom, az ő indiai kultúra tár-házában.*”

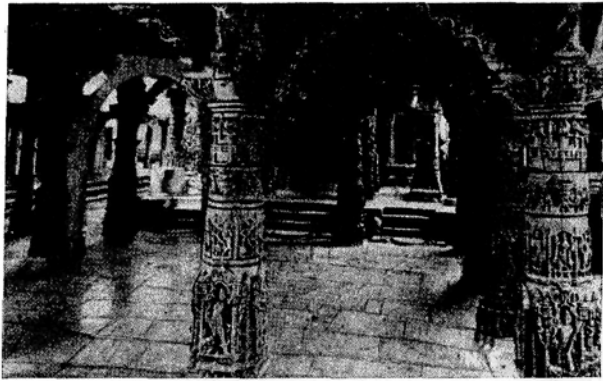
Pekár Gyula ő excellenciája ez év tavaszán Olaszorszá-gból hazatérve, beszámolójában az olasz megújulásra célozva, a következő meggyőződését szögezte le: „*Olaszország most éli megújulását. Ennek a megújulásnak nagy apostola Mus-solini, aki csupa ősrómai gondolatot támaszt fel és ápol s ezek a gondolatok mindenkinek a lelke mélyéről fakadnak.* *Mussolini* a legmodernebb ember a föld kerektségén. Ugyan-ekkor a dicsőséges római multat ébresztgeti. Ha nemzeti meg-újulást akarunk, akkor nekünk is a régi multunkból kell erőt fakasztanunk, mert csak a nemzet legmélyebb valójából táplált eszmék lehetnek életképesek.”

A multból fakasztott történelmi és kulturális kapcsolataink mellett némi politikai haszon is háramolhat reánk India rokonnépei részéről. Hogy egy dolgot említsek csupán: A patia-lai fejedelem népe túlnyomórészen skytha, jat és gujar-hun, akiket egy, az indiai hadsereggel foglalkozó igen elterjedt angol katonai szakkönyv egyenesen a magyar fajtával és pe-dig a skytha-magyarokkal azonosít. A szóbanforgó fejedelem Indiát képviseli a Népszövetségben. Mult ősszel Budapestre jött, itt gróf Apponyival akart találkozni. Ez magában véve kicsiny dolognak látszik, de még komolyabb lehetőségek százai kínálkoznak, amikről egy indiai erős kapcsolat megteremtésé-vel hamarosan szó lehet. Indiai az egyik helyes orientáció, ahol nemcsak hogy szeretettel és megértéssel várják a ma-gyar közeledést, de ahonnan igen sokat, a legtöbbet várhat a Magyar-feltámadás.

AZ UDAIPURI FEJEDELMI MÁRVÁNYPALOTA.

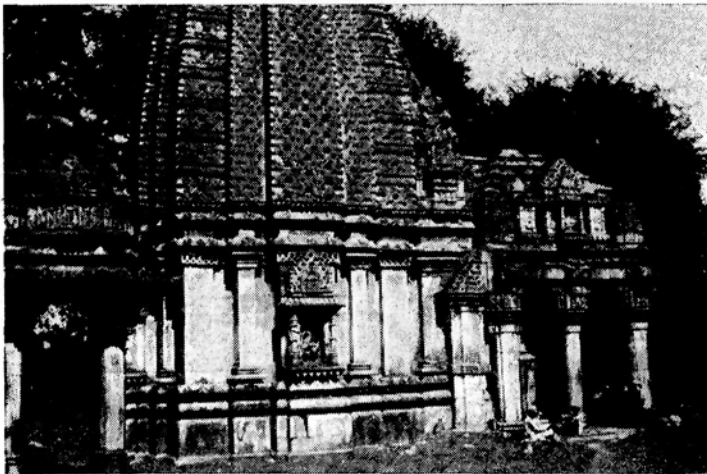
AZ ABUI DELVÁRA-TEMPLOM OSZLÓPAI.
(A templomban 52 kupola és 200 ilyen oszlop van.)

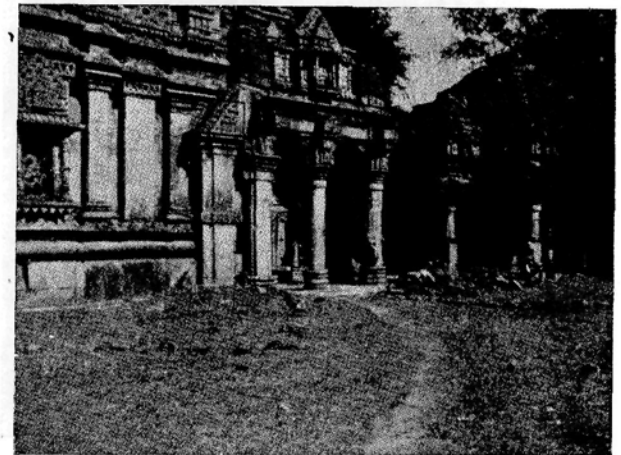
A DELVÁRAI MÁRVÁNYTEMPLOM OSZLOPAI.

A BAROLLI-I MENYEGZŐI TEMPLOM.

A BAROLLI-I TEMPLOMCSOPORT.

A BAROLLI-I RÉGI TEMPLOM.

A BAROLLI-I MÁRVÁNYTEMPLOM.

A BHAINSROR-I KASTÉLY.

RÉSZLET AZ EKLINDSI-I MÁRVÁNYTEMPLOMRÓL.
Előtte Zajti Ferenc magyar India-kutató áll.

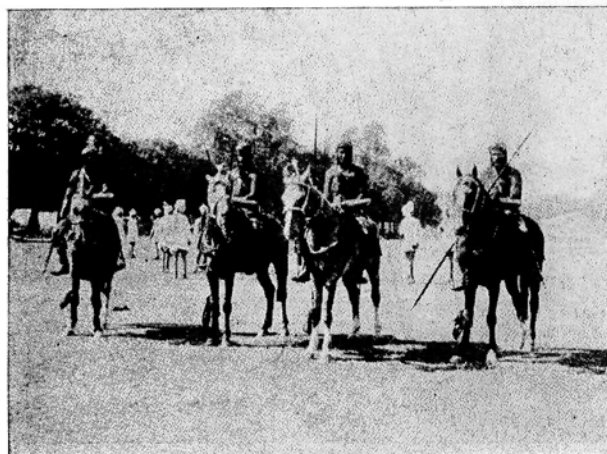
BHAINSROR ÓSI FALU.

A BHAINSROR-I PRINC ESKÜVŐJE ALKALMÁVAL.

GUJÁR-HUN TÍPUS.

LOVAS TESTŐRSÉG.

A MAGARAI ÖREG REGŐS ÍRJA A MAGYARRAL
ROKON SZAVAKAT.

DSONGRÁLI GUJÁR-HUNOK.

GUJÁR-HUN GYERMEKEK DSONGRÁLBÓL.

DSONGRÁLI GUJÁR-HUN LEÁNYOK.

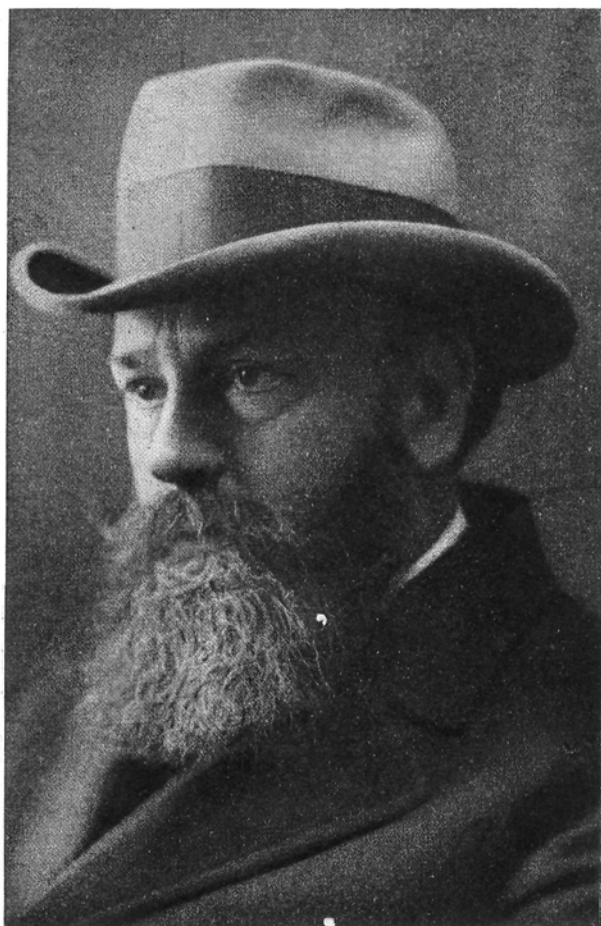
AHMEDABAD VIDÉKI GUJÁR-HUNOK.

MAGYAR ROKONSÁG INDIÁBAN:
Gujár-hun típusok.

MAGYAR ROKONSÁG INDIÁBAN:
Gujár-hun típusok.

ZAJTI FERENC,
a magyar indiai őstörténeti kapcsolatok nagynevű kutatója.

